

mig til det Gaab, at den høitærede Finantsminister heller ikke vil modsætte sig dette Forslag — Turde jeg med Hensyn til § 4 spørge den høitærede Finantsminister, hvorledes dens Bestemmelse egentlig er at forstaa. Der er fremsat Tvivl for mig om Forstaaelsen, og jeg vil derfor spørge, om ikke Meningen er, at enhver af de Skattebetalinger, som foresalbes til Betaling efter det Tidspunkt, som nævnes i § 4, faar den Moderation, som muligen vil komme den paagjældende Eiendom tilgode; uden Hensyn til, hvilket Aar Kapitelstarten er sat for. Jeg tror ikke, at Meningen let kan være anderledes, men jeg ønskede gjærne den høitærede Finantsministers Udtalelse derom, for at der ikke skal være nogen Tvivl i saa Henseende.

Endnu skal jeg tillade mig at bmtale § 2. Jeg tilstaaar, at jeg under første Behandling forstod denne Paragraph saaledes, at naar der staar, at der skal deponeres et Beløb af 16 Rd. pr. Tønde Hartkorn, vilde dette sige det samme som, at der skal deponeres 2 Rd. pr. Skjeppe Hartkorn. Da det forekom mig heldigere, at Loven bestemte noget Bist pr. Skjeppe istedetfor pr. Tønde Hartkorn, idet de allerfleste Eiendomme have under en Tønde, var jeg betænkt paa at stille Endbringingsforslag om, at der skal deponeres 2 Rd. for hver fuld Skjeppe Hartkorn. Ved imidlertid at efterse Bestemmelsen videre, turde det være muligt, hvad jeg ogsaa blev gjort opmærksom paa, at der kunde anvendes en midlere Fortolkning, navnlig naar man ser hen til Loven af 29de Marts 1867, for de fleste vigtige Distrikter; thi, ligesom der i den staar, at der skal deponeres et Beløb af 3 Rd. pr. Tønde Hartkorn og for Alt, hvad der er under 1 Tønde Hartkorn, 1 Rd., saaledes turde det muligvis ogsaa her være tilstrækkeligt, at der deponeredes 2 Rd., forsaavidt det ikke var en fuld Tønde Hartkorn. Men var denne Fortolkning mulig, vilde jeg naturligvis ikke stille Forslag om Noget; der var strengere end den Fortolkning, som den høitærede Finantsminister mulig vilde kunne gaa ind paa. Efter at have hørt den høitærede Ministers Udtalelse herom og, hvis han vil tillade det, efter Konferance med ham desangaaende, vil jeg

imidlertid til 3die Behandling med Understøttelse af andre ærede Medlemmer stille et Forslag, som tydeligere angiver, hvorledes dette egentlig skal forstaaes.

Finantsministeren: Jeg tror, at den ærede sidste Tale, noget undervurderede den Fortjeneste, som han vil have af Lovforslaget, dersom Thinget vedtager det af ham tillige med et andet æret Medlem under Nr. 1 stillede Forslag; thi det er ganske vist, at, dersom det ikke skulde blive vedtaget, saa vil jeg komme i stor Tvivl om, hvorvidt jeg i det Tilfælde, at en Stedson eller en Sviger søn havde faaet en saadan Eiendom tilskjød, vilde kunne lade ham faae den samme Begunstigelse som de Andre. Jeg tror derfor virkelig, at det, der er tilfugt ved Forslaget under Nr. 1, er en Udvildelse af, hvad der egentlig ligger i Lovens Ord, men jeg kan tilføie, at det er en Udvildelse, som ingenlunde ligger udenfor min Tanke, idet jeg nemlig efter ved 1ste Behandling af den ærede Landsdtingsmand at være bleven oplyst om det Forhold, der meget almindelig finder Sted med Hensyn til Overdragelse af disse Eiendomme, maa erkjende, at det er en rigtig Tanke; det ærede Medlem har havt, og en Tanke, som ganske stemmer med den Aand, hvori Loven er givet, og jeg kan derfor paa ingen Maade have Noget imod; at det ærede Thing vedtager Forslaget under Nr. 1. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 maa jeg først — da det ærede Medlem har forlangt en Forklaring om Paragraphens Indhold — bemærke, at jeg tror, at den Forklaring, som han mente at have fundet deraf, ikke egentlig kan siges at være korrekt. Det kommer nemlig ikke an paa, naar en Afgift bliver betalt; thi det kan jo trække længere Tid ud med Betalingen, det ligger jo indenfor en vis Grændse i Skatyderens Magt at bestemme, naar han vil betale. Det kan altsaa ikke være det, der er det Afgjørende i nærværende Sag, men det Afgjørende er, for hvilket Tidrum Afgiften skal betales. Enhver Afgift, hvad enten det er en Skatteafgift eller Domæneafgift, erlægges jo for en vis Tid. En Skattebestemmelse kan være gjældende for Aaret 1870